

РЕШЕНИЕ

№ 2726

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 07.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10015** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.220, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „О.-Ф. Т. ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ Г.-Германия, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез представител по пълномощие адв. Г. Г. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап. № 2, срещу Решение № Р. 3000 – 2028/09.09.2020г./32-263262, издадено от директора на териториална дирекция „Тракийска“ на Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Неправилно е възприета фактическата обстановка. Сочи се, че жалбоподателят е представил всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност. Чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за печалба при реализацията на стоките. Не е отчетена спецификата на търговските отношения между жалбоподателя и крайния му клиент – международната търговска верига L.. Налице са всички данни за определяне на митническата стойност по метода, регламентиран в чл.74, пар.2, ал.4 от М.. Искането е за отмяна на оспореното решение и присъждане на разностите по делото по представения списък.Представя писмени бележки .

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като

неоснователна. Моли съдът да я отхвърли и претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.02.2019 г. в МБ С. са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление внесените от жалбоподателя различни стоки - пресни зеленчуци, в това число и 5 184 кг. пресни домати тип кръгъл червен с произход Република Турция – стока № 5. За тази стока е декларирана митническа стойност в размер на 9175,46 лв. или 90,50 евро/100 кг., а заедно с декларираните в митническата декларация разходи – 102,66 евро/100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 23.02.2019 г. стандартна вносна стойност за домати с произход Република Турция е 74,4 евро/100 кг. Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма от определената стандартна вносна стойност на основание чл.74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 във вр. чл.148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 жалбоподателят е представил обезпечение в размер на 3 021.38 лв.

С писмо рег. № 32-59066/26.02.2019 г. германското дружество е уведомено, че на основание чл.75, § 5 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, е длъжно да представи доказателства, че стока № 5 /пресни домати тип кръгъл червен/ е реализирана на пазара на ЕС. На 12.03.2019 г. жалбоподателят чрез пълномощника си [фирма] представя доказателства, че цялото количество стока № 5 /пресни домати тип кръгъл червен/ и продадена на цена 98 евро/100 кг. Митническите органи констатират, че продажната цена на доматите е по-ниска от себестойността на закупената стока (102,66 евро/100 кг), поради което приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесения депозит в размер на 3 021,38 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег.№ 32-335856/21.11.2019 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение от директора на ТД „Тракийска“ за възникване на митническо задължение за стока № 5 /пресни домати тип кръгъл червен/. С молба вх. № 32-372615 от 23.12.2019 г. дружеството възразява срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стоки № 5 /пресни домати тип кръгъл червен/.

След преценка на събраните доказателства съвместяващият длъжността директор на териториална дирекция /ТД/ „Тракийска“ на Агенция „Митници“ на 09.09.2019 г. издава оспореното Решение № Р. 3000-2028/32-263262, с което отказва да освободи представеното обезпечение на основание чл.75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 и задържа същото като плащане на вносни мита, като на основание чл.54, ал.1 и чл.56 ЗДДС определя допълнително задължение по ДДС в размер на 277,87 лв. С решението се извършват корекции в митническата декларация и се определя лихва за заплащане.

По делото е прието заключението на съдебно-икономическа експертиза, в което се заявява следното: Налице е съответствие между договорената и платена от жалбоподателя цена за закупуване на процесната стока от Турция и обявените

стойности в молбата за възстановяване на депозита; Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната е 989 евро/100 кг.; Вносното мито изчислено на базата на тази стойност към датата на регистрация на митническата декларация 23.02.2019 г. следва да бъде 0 %; Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, който въпрос частично е засегнат в решението на ТД „Тракийска“, не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания. В съдебно заседание от 07.04.2021 г. вещото лице заявява, че са налице условията на чл.70 от Митническия кодекс и че декларираната при вноса митническа стойност съответства на договорената и платена цена. Вещото лице поддържа, че разликата в цената не влияе върху цената, договорена с доставчика, тъй като са налице две отделни и различни сделки – едната е по доставката на стоката от Турция, другата - продажбата на последващ купувач, като втора сделка може въобще да не бъде реализирана.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, както и представените от жалбоподателя доказателства /вкл. и на електронен носител/–дневници за покупко-продажби за м. февруари и м. март 2019 г.; банково извлечение, писма от 31.07.2019 г. и 22.03.2019 г.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в изискуемите форма и съдържание, при спазване на процесуалните правила, но в нарушение на закона.

Внесените от жалбоподателя пресни домати попадат в обхвата на чл.181, ал.1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти и на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013. С тези актове по отношение на плодовете и зеленчуците е въведена системата на входните цени, съгласно която при внос на тези стоки се прилагат различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратно. В мотивите си административният орган е приел, че след като декларираната митническа стойност на внесените пресни домати е 90,50 евро/100 кг при фиксирана цена на внос към 16.03.2019 г. от 74,4 евро/100 кг и стоката е реализирана в Румъния по цена 98 евро/100 кг при себестойност на закупените домати 102,66 евро/100 кг. не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност и тази завишена стойност е с цел избягване на митническо облагане. Изводът на решаващия орган се основава на „пазарната логика, която изисква търговецът да продава стоката на цена, не по-ниска от придобивната“, а като допълнителен аргумент се сочи, че “смисълът на търговската дейност е тя да реализира печалба“. Този извод е неправилен.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническата стойност на стоките се определя по два начина, посочени в членове 70 и 74. Чл.70, ал.1 определя, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, а съгласно ал.2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Посочените в чл.74 методи за определяне на митническата стойност са вторични и се прилагат само когато тази стойност не може да се определи съобразно критериите в чл.70. Във вносната си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл.70 от Митническия кодекс на Съюза. С цел избягване отклонение от митническо облагане чл.75, ал.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 предвижда, че когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013.

От анализа на нормативната уредба се установява, че дори декларираната митническа стойност да надвишава с повече от 8 % фиксираната стойност при внос, това не изключва прилагането на метода на договорената стойност. Изискванията за това са вносителят да представи убедителни доказателства, че това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките.

От представените доказателства се установява, че за процесната стока № 5 жалбоподателят действително е заплатил на износителя декларираната договорна стойност в размер на 4 230 евро, или 90,50 евро/100 кг. Видно от фактурите процесните домати са продадени на румънската верига магазини „Л.“ при цена 98 евро/100 кг. Горното се потвърждава и от заключението на съдебно-икономическата експертиза, което съдът кредитира като обективно и обосновано. В нарушение на закона административният орган приема, че след като внесената стока не е продадена с печалба, декларираната митническа стойност е единствено с цел избягване на митническо облагане. Търсенето на печалба обаче не е изключителен и основополагащ критерий. Нито в Митническия кодекс, нито в цитираните регламенти съществува норма, която дава възможност митническите органи да определят митническата стойност с оглед реализираната печалба от вносителя. Действително нормалните търговски отношения предполагат закупената стока да се продава на по-висока цена и да се реализира печалба. Многообразието и сложността на

търговските отношения предполагат конкретна преценка относно наличието на икономически интерес и търговска логика, при отчитане на всички факти и обстоятелства по конкретния случай. Не противоречи на икономическата логика конкретна продажба на загуба да се разглежда с оглед трайните търговски отношения между жалбоподателя и купувача на внесената стока. Нормативното изискване е вносителят да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съдът намира, че представените от жалбоподателя доказателства (фактура за покупко-продажба, фактура за транспортни услуги, фактура за извършени услуги по представителство пред Б., фактура за такса лаборатория, 2бр. фактури за продажба на „Л. Румъния“, копие от банков превод) доказват договорената и реално платена цена за внесената стока. За да обоснове изводите си съдът взе предвид и заключението на съдебно—икономическата експертиза, в която е отразено че: „Налице е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. Генерирането на печалба или загуба при реализация на стоките след вноса им не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания. Налице са условията на чл.70 Митническия кодекс“. С оглед изложеното съдът намира, че административният орган неоснователно е отказал да освободи представеното от жалбоподателя обезпечение в размер на 3 021,38 лв. и му е начислил допълнителни публични задължения. Оспореният акт се явява незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото, с оглед направеното искане и на основание чл. 143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски по представения списък в доказан размер на 970 лева (д.т. – 50 лв., депозит за вещо лице – 450 лв. и адвокатски хонорар – 470 лв.).

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение Р. 3000 – 2028/09.09.2020 г./32-263262, издадено от директора на териториална дирекция „Тракийска“ на Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на директора на териториална дирекция „Тракийска“ на Агенция „Митници“ за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението .

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ Г. с данъчен номер в България ВГ [ЕГН] разноски по делото в размер на 970 /деветстотин и седемдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: